

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Tos/12/2026
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1423010080
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Šimková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:1423010080.3

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Šimkovej a členov senátu JUDr. Danice Veselovskej a Ing. Mgr. Anny Prikrylovej, v trestnej veci odsúdeného N. U. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava I sp.zn. B4-0T/32/2023 zo dňa 13.01.2026, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.02.2026 jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného N. U., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením podľa § 50 ods. 4 Trestného zákona vyslovil, že odsúdený Juraj Tóth sa v skúšobnej dobe podmienčného odsúdenia určenej mu trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. 0T/32/2023 zo dňa 09.04.2023 neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov vykoná. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd prvého stupňa zaradil odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Rozhodnutie odôvodnil tým, že odsúdený počas plynutia skúšobnej doby nesplnil podmienky vedenia riadneho života, nakoľko počas plynutia skúšobnej doby spáchal dňa 22.11.2023 priestupok proti majetku a okrem toho nedodržiaval probačný dohľad, ktorý mu bol uložený, ani uložený zákaz požívania alkoholických nápojov. To celkom zjavne svedčí tomu, že odsúdený nevedel počas plynutia skúšobnej doby podmienčného odsúdenia riadny život a nevyhovel podmienkam na svoje osvedčenie. Súd prvého stupňa v okolnostiach prípadu, ani v osobe odsúdeného nezistil žiadne výnimočné okolnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie súdu ako o premene podmienčného trestu na trest nepodmienečný. Nakoľko pred spáchaním žalovaného skutku bol odsúdený v posledných desiatich rokoch vo výkon trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin, zaradil ho súd prvého stupňa pre výkon uloženého trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa dňa 05.02.2026 tým, že žiada o zrušenie a vynesenie nového rozhodnutia s možnosťou vykonať trest inou formou ako nepodmienečne.

Krajský súd v Bratislave ako nadriadený orgán podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie, ktoré predchádzalo týmto výrokom napadnutého rozhodnutia, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná. Napadnutému uzneseniu je však potrebné vytknúť, že súd prvého stupňa použil nesprávne ustanovenie Trestného zákona, ktoré je však svojím znením totožné so správnym zákonným ustanovením, a teda toto pochybenie sťažnostný súd vyhodnotil ako formálne, nemajúce vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia.

Sťažnostný súd po preskúmaní spisového materiálu zistil, že odsúdený N. U. bol trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava IV sp. zn. OT/32/2023 zo dňa 09.04.2023 uznaný vinným zo spáchania prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov, za súčasného uloženia zákazu požívania alkoholických nápojov.

Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 09.04.2023. V zmysle § 51 ods. 2 Trestného zákona, veta druhá, skúšobná doba podmieneného odsúdenia začala plynúť dňa 10.04.2023 a uplynula dňa 09.10.2025.

Súd prvého stupňa nariadil vo veci verejné zasadnutie za účelom zisťovania vedenia riadneho života odsúdeným v skúšobnej dobe. Vypočul odsúdeného N. U. a oboznámil listinné dôkazy, predovšetkým odpis registra trestov, centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov, a záverečnú správu z probácie.

Z uvedeného vyplýva, že odsúdený sa dňa 22.11.2023 dopustil priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, keď odcudzil 2 fľaše vodky, za čo bol sankcionovaný pokutou vo výške 20 eur. Odsúdený nedodržiaval podmienky probačného dohľadu, na probačný dohľad sa dlhodobo nedostavoval a s probačným a mediačným úradníkom nespupracoval. Uložené obmedzenie spočívajúce v zákaz požívania alkoholických nápojov nedodržiaval.

Odsúdený na verejnom zasadnutí využil svoje zákonné právo a odmietol vypovedať.

Prokurátor na verejnom zasadnutí navrhol rozhodnúť, že sa odsúdený neosvedčil a trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov vykoná, nakoľko nedodržiaval podmienky probačného dohľadu, nespĺnil uložené obmedzenia a v skúšobnej dobe sa dopustil majetkového priestupku.

Odsúdený v rámci konečného návrhu nič neuviedol.

Podľa § 52 ods. 1 Trestného zákona ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život, dodržiaval podmienky probačného dohľadu a splnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak nariadí nepodmienečný trest odňatia slobody, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby. Výnimočne môže súd, vzhľadom na okolnosti prípadu, ponechať probačný dohľad v platnosti, hoci odsúdený svojím konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) primerane predĺžiť probačný dohľad, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu probačného dohľadu ustanoveného v § 51 ods. 2,
- b) uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo povinnosti, alebo
- c) nariadiť kontrolu uložených primeraných obmedzení alebo povinností technickými prostriedkami, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu a ak takáto kontrola nebola doposiaľ nariadená.

Podľa § 52 ods. 2 Trestného zákona ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Správne postupoval súd prvého stupňa, keď dospel k záveru, že odsúdený N. U. nevedol riadny život, keď počas skúšobnej doby ignoroval nariadený probačný dohľad, na ktorý sa prestal dostavovať, pričom neuviedol prekážky, ktoré by bránili jeho výkonu, opakovane porušil obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov, ktoré mu bolo uložené ako súčasť probačného dohľadu a tiež spáchal priestupok proti majetku. Takýto postoj odsúdeného v žiadnom prípade nekorešponduje s tým, čo predstavuje vedenie riadneho života v skúšobnej dobe. Skúšobná doba podmieneného odsúdenia predstavuje možnosť odsúdeného preukázať, že výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný, pretože odsúdený dodržiava právne predpisy, záväzky, plní svoje povinnosti, dodržiava zákazy a plní príkazy, žije v súlade s morálkou a nedopúšťa sa žiadnych pokleskov. Odsúdený N. U. nielenže nedodržiaval

obmedzenia v rámci probačného dohľadu, ale ani na probáciu nechodil riadne, navyše spáchal úmyselný priestupok, teda riadny život v skúšobnej dobe v žiadnom prípade nevedol.

Uvedené bráni prijatiu záveru o vedení riadneho života v skúšobnej dobe, nakoľko je evidentné, že podmienený trest odňatia slobody nemal na odsúdeného absolútne žiadny výchovný vplyv.

Ponechať podmienené odsúdenie v platnosti nebolo možné, pretože skúšobná doba podmieneného odsúdenia v čase rozhodovania súdu prvého stupňa už neplynula. Neboli splnené ani materiálne podmienky uvedené v citovanom ustanovení § 52 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto je zrejmé, že musí byť splnená podmienka výnimočnosti v zmysle uvedenia takých okolností, ktoré sa vymykajú z rámca bežných okolností. Odsúdený nevedol v podanej sťažnosti žiadne neobvyklé skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť v uvedenom zmysle.

K sťažnostným námietkam odsúdeného sťažnostný súd uvádza, že zákon pri rozhodovaní o osvedčení v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia nepripúšťa opätovné prehodnocovanie uloženého trestu. Predmetom posudzovania je len to, či odsúdený viedol alebo nevedol riadny život, o čom možno rozhodnúť len tak, že sa osvedčil alebo neosvedčil v skúšobnej dobe. Iné spôsoby rozhodovania nemajú oporu v zákone.

V súlade so zákonom postupoval súd prvého stupňa v časti, v ktorej odsúdeného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov je zrejmé, že pred spáchaním trestnej činnosti, ktorá je predmetom tohto konania, odsúdený bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Súd prvého stupňa rozhodol o neosvedčení v skúšobnej dobe v lehote uvedenej v § 52 ods. 2 Trestného zákona, t.j. do jedného roka od skončenia skúšobnej doby.

Krajský súd nezistil dôvody pre zrušenie alebo zmenu napadnutého uznesenia, preto sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.